

տերու մէջ կատրտին, լեռներու վրայ կելլեն, անտառները կբնակին, և այն՝ բռնեց ու բռնեկաց բազմութիւնը որ քաղցրամայն երգերով օղը կլեցընեն. երբոր ջրերը կբացունեն ու մէջի գոյնգոյն լողակները կտեսնենք. երբոր դալարագեղ դաշտի մը մէջ կը գտնուինք և կամ բուրաստան մը կմտնենք ու անուշանոտ ծաղկանց ակնապարար գեղեցկութիւնը կը տեսնենք, տաքակոյս չկայ որ սրտերնուս մէջ փափաք մը կզգանք հողագնտոյս մէջ գտնուած բնակիչները ճանցնայու, որոց գլուխ դրեր է գմեղ Ստեղծողը : Թէ որ դիպուած մը չհանդիպի՝ ընդհանրապէս երկրիս վրայ վարսուն տարիի ջափ կապրինք. միքե ամօր չէ մարդուս որ իրեն համար ստեղծուած բաները ճանցնայու շանք չունենայ : Իրաւ է, անոնց մէջէն խիստ քիչը կրնանք ճանցնալ ու գիտնալ, բայց այն քիչ գիտցածնիս ալ Գերագոյն Էակին վրայ ունեցած գաղափարնիս կմեծցընէ, ու կհասկըցընէ քէ ինչէր ըրեր է մեզի համար : Այս միայն բաւական է գմեղ մեր տգիտութենէն դուրս հանելու : Ուստի, սիրելի որդեակք, բանի որ օղերը գեղեցիկ են՝ ստեղծելներ ժուռ, գանձ, և շրջագալութիւննիս անելի գուարճալի ընելու համար օգտակար նիւթերու վրայ խօսակցինք : Վաղը առաւօտ կանուխ երբանք բլրակին վրայ ելլենք, մեր սիրելի կաղնուոյն տակը նստինք, ու նոն սրշալուսին գալուն սպասենք : Պատրաստութիւնը ուրեմն վաղուան :

Ա.Բ.Ա.

ԿԱՅԵՌՈՒԿ ԵՒ ԽԵՌԻՆՁ (1).

Կայծոռիկը կուլար կըսեր խրխուճին .
« Թող զիս, հոգիդ կըսիրես .
Ի՞նչ վընաս եմ ըրեր քեզ,
Որ ըսպաննել զիս դու կուգես յիսերիմ :
Թող, նմ տըկար մեկն եմ ես .
Թէ պըգտի լոյս մ'ալ ունիմ՝
Ինձ համար չէ, այլոց համար կըվառիմ » :
— Ի՞նչ . ինձ վընաս չես ըրած .
Անգուր խրխուճը պոռաց .
Հասալ ինչո՞ւ կըփայլիս .
Ո՞չ ապաքեն որպէս զի զիս
Հասարակաց ցուցընես մութ ու տըգեղ :
Թէ որ դու լոյս չունենայիր՝
Ու ինձի պէս մութ ըլլայիր,
Յայնժամ աչքիս կերէնայիր դու անմեղ .
Եւ նիմ՝ ալ ոչ մեռանէիր » :

(1) Արեւ. պեօճէյի. — Սիւմբուլի. պեօճէյ.

Բարիք մ'ըրիր.

Նախանձոտին, զիտնաս, վընաս հասուցիր.

Վասընզի քու բարի գործով

Կըցուցընես քէ չուր է ինք բուկին քով .

Գու. խօսքդ անուշ՝

Սըրտին է փուշ .

Գուկին համբաւ

Իրեն պարսնու ...

Բարիքդ ըրէ, ճիւղ ազգասեր,

Ու լոյս տալէ մի դադարեր .

Թէ զքեզ նախանձ մարել ջանայ՝ մի վախնար .

Գու. միշտ էս լոյս, ինքն յաւելն. զիս խաւար :

ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, ԶԵՌԱՅ.

Ափ : — Ողորկ եւ ոստախիտ մատուց : — Բայք, իր ոսկորները, մն
բոյր : — Այլ եւ այլ տեսակ ձեռք : — Նախնական կամ մեծափ ձեռն : —
Կարելոր կամ բաժնիկան ձեռն : — Արուեստային կամ կոնաձեռն ձեռն : —
Օգտակար կամ քառակուսի ձեռն : — Խմաստասիրական կամ ոստախիտ
ձեռն : — Հոգեկան կամ սրածայր ձեռն : — Խառն ձեռն : — Զեռաց կարծ-
ուրեանն ու կակղութեանը վրայ դիտողութիւնը :

Մարդկային կազմութիւնը մտաց կենդանի, նխա-
կան է. անփոփոխ արտայայտութիւնն է : Ուստի է.
ի ննուց ի վեր դիտած էն իմաստունը մարդուս այս
բնական արտայայտութիւնը, և շանացեր էն այն ըզ-
գալի ծածկոյրը կարդալու, որպէս զի մէջը բնակող
մտաւոր ու աննիւթ հիւրն ճանցնան :

Կալ, Պրուսէ, Սփուրցնայմ, Ֆլուրենս և այլք՝ մար-
դուս ուղեղը քննեցին, Լալարք՝ կերպարանքը, Սեռ.
նորը, և մօտէրս Արփանքիների՝ ձեռքին վրայ մաս-
նաւոր քննութիւններ ըրաւ, զորս կուգեմք հոս համա-
նօտել ի գիտութիւն :

Ափ : — Ափին վրայ նշանուած էն մարդուս բնա-
կան է. շատ անգամ նաեւ մտաւոր ախորժակները :

Երբոր ափը շատ նիւար, բարակ նեղ ըլլայ, տկար
է. անբեր բնութիւն կցուցընէ, պաղ ու անգօր էրեւա-
կայութիւն և զգացմունք :

Թէ որ ափը կակուղ է, հաստութիւնն ու լայնու-
թիւնը՝ բոյր մատին է. միւս մատերուն համեմատ,
ամեն գուարճութեանց յարմար է, և դիւրագրգիռ.
զգայարանը երեսակայութեանը կարողութիւնները
անդադար շարժման մէջ կպանեն :

Թէ որ հանդերձ կակղութեամբ՝ շատ խոշոր ըլլայ,
տիրող յօժարութիւնները կըլլան անհասկրութիւն
և մարմնասիրութիւն : Իսկ քէ որ այնպէս խոշոր ու
լայն ըլլայ որ ամենեւին մարմնոյն միւս մասանցը
նետ չհամեմատի, և սաստիկ ալ կարծր ըլլայ,
առանց գաղափարի կենսականութիւն կցուցընէ :

Մատուց : — Կան մատուցներ որ ողորկ են, կան
որ ոստախիտ (սրտագլը) են : Ոստախիտ եղողներուն